

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Andreas Wittmann

Sentencja

Artykuł 11 ust. 4 akapit drugi dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/126/WE z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy należy interpretować w ten sposób, że środek, na podstawie którego państwo członkowskie miejsca zamieszkania osoby – które to państwo nie może cofnąć owej osobie, będącej kierowcą pojazdu samochodowego, prawa jazdy z tego względu, że wcześniej wobec osoby tej została już wydana decyzja o cofnięciu – nakazuje, iż w danym okresie wspomnianej osobie nie można wydać nowego prawa jazdy, należy uznać za środek polegający na ograniczeniu, zawieszeniu lub cofnięciu prawa jazdy w rozumieniu tego przepisu, a tym samym środek ten stanowi przeszkodę dla uznania ważności jakiegokolwiek prawa jazdy wydanego w innym państwie członkowskim przed upływem tego okresu. Okoliczność, że wyrok orzekający ten środek uprawomocnił się po dniu wydania prawa jazdy w drugim państwie, jest w tym zakresie bez znaczenia, ponieważ owo prawo jazdy zostało uzyskane po wydaniu tego wyroku, a przyczyny uzasadniające wspomniany środek istniały już w dniu wydania wspomnianego prawa jazdy.

(¹) Dz.U. C 372 z 20.10.2014.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 maja 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Ministre délégué, chargé du budget/Marlène Pazdziej

(Sprawa C-349/14) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej — Artykuł 12 akapit drugi — Podatek pobierany na rzecz gmin obciążający osoby posiadające lokal mieszkalny lub korzystające z lokalu mieszkalnego na terytorium tych gmin — Pułap — Środek socjalny — Uwzględnienie dochodów, wynagrodzeń i dodatków wypłacanych przez Unię Europejską jej urzędnikom i innym pracownikom)

(2015/C 236/28)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ministre délégué, chargé du budget

Strona pozwana: Marlène Pazdziej

Sentencja

Artykuł 12 akapit drugi Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, załączonego do traktatów UE, FUE i EWEA, należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on obowiązywaniu przepisów krajowych takich jak te będące przedmiotem postępowania głównego, które uwzględniają dochody, wynagrodzenia i dodatki wypłacane przez Unię Europejską jej urzędnikom i innym pracownikom w celu ustalenia pułapu składki należnej z tytułu podatku mieszkaniowego pobieranego na rzecz władz regionalnych i lokalnych, w związku z ewentualną ulgą w tym podatku.

(¹) Dz.U. C 372 z 20.10.2014.